

ver en større andel af ældre i forhold til dem, der er på arbejdsmarkedet. Derfor bliver der et større pres på de offentlige finanser, og derfor vil vi i løbet af de næste 10 år komme i konflikt med euroreglerne. Det kan man regne sig frem til. Det er et forholdsvis enkelt regnestykke. Det kender fru Charlotte Antonsen jo nok også.

Det vil sige, at inden for det kommende årti banker vi ind i euroreglerne, og så skal vi til at føre det, der kaldes uansvarlig socialdemokratisk politik, hvis vi skal opretholde velfærdsstaten i Danmark. Det er jo det, der er problemet.

Jeg kunne egentlig godt bede fru Charlotte Antonsen om at tage stilling til, om det er den ene eller den anden opfattelse af euroen, som Venstre i virkeligheden har.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg skal sige, at når den røde knap lyser og den gule ikke gør det mere, så er ens taletid over. Jeg tror, man har glemt reglerne ved den her debat.

Nu vil jeg så lige indskærpe dem, for det er, som om man tror, at nu har man et halvt til trekvart minut igen. Det har man ikke.

Det er hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Det er lige før, man skal overveje klippekort her, når man overtræder reglerne. Nå, spøg til side. Undrer det egentlig ikke fru Charlotte Antonsen, at det endnu en gang er alt muligt andet, der skal diskuteres, end det, der egentlig er indholdet af debatten?

Det andet, jeg vil spørge fru Charlotte Antonsen om, er: Er det ikke korrekt, at den økonomiske politik, vi fører i Danmark omkring fast kurs, jo sådan set ikke i dag afhænger af, om vi har en regering af den ene eller den anden observans, men af, at der er bred enighed om ud fra danske interesser at føre den pågældende politik, og at, når vi diskuterer den europæiske udvikling, EU's udvikling, så er det klart, at de forskellige partier slås for de synspunkter, de har hver for sig, ligesom de slås i kommunerne og i Folketinget, og at det derfor ikke er meningsfyldt i forbindelse med euroen at diskutere, om det nu er borgerlig økonomisk politik eller socialdemokratisk økonomisk politik, fordi det politiske slagsmål foregår på en lang række andre felter?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Charlotte Antonsen taler jo udenom, når hun siger, at der ikke er tale om at stække det danske folkestyre. Så vidt jeg hørte, sagde fru Charlotte Antonsen, at det var hendes opfattelse, at det ikke ville være muligt at føre den traditionelle socialdemokratiske økonomiske politik i fremtiden, hvis vi kom med, og det betyder jo altså, at der er noget, der ikke er muligt. Man kan ikke devaluere, og man kan ikke føre en finanspolitik som i 1982, hvor vi havde et kæmpe statsunderskud og andre ting; det kan man simpelt hen ikke, man kan ikke opføre sig uansvarligt.

Folkestyret er ikke svækket, siger fru Charlotte Antonsen. Det bliver lidt ligegyldigt. Vi er under formynderi, vi kan ikke opføre os uansvarligt, og så kan man sætte et kryds ved Jacob Haugaard eller andre, for det er lidt ligegyldigt, det bliver alligevel styret fra Bruxelles.

Det er da en indrømmelse af, at det her sætter begrænsninger. Vi bliver kastet ind under tysk og fransk ansvarlighed, og så bliver det mere ligegyldigt, hvad man stemmer til Folketinget herhjemme. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan altså kun forstå hr. Keld Albrechtsens forvirring på den baggrund, som hr. Keld Albrechtsen jo har, nemlig en manglende tro på en markedsøkonomi.

Det, der er udgangspunktet i EU, er naturligvis, at der er tale om lande, der er demokratier, og som har markedsøkonomier, som tror på den fri konkurrence. Derfor er det ikke så vanskeligt for os liberale at være i EU, derfor er det ikke så vanskeligt for Socialdemokratiet eller for Det Radikale Venstre at være i EU, og derfor kan vi fortsat være uenige om vores økonomiske politik, fordi vi tror på det markedsøkonomiske grundlag for den økonomiske udvikling, vi tror på, at man skaber arbejdspladser gennem vækst og den vej rundt, ligesom man gør i EU. Så der er rigelig plads til politisk uenighed inden for EU; vi behøver ikke at melde os ud.

Det var faktisk også et svar til hr. Claus Larsen-Jensen, men der er en ting, jeg godt vil sige her, og det er, at jeg altså også synes, det er lidt ærgerligt, at vi ikke rigtig er nået til eurodiskussionen endnu, sådan som hr. Claus Larsen-Jensen var inde på, men tilsyneladende er situationen vel den, at nejsigerne efterhånden